

3. Services trade recovery not yet in sight // World Trade Organization. URL: https://www.wto.org/english/news_e/news21_e/serv_26jan21_e.htm (дата звернення: 12.03.2021).
4. Barometer points to services trade rebound in short run, long term outlook less clear // World Trade Organization. URL: https://www.wto.org/english/news_e/news21_e/wtoi_11mar21_e.htm (дата звернення: 12.03.2021).
5. Corwin S., Zarif R., Berdichevskiy A., Pankratz D. The futures of mobility after COVID-19. Scenarios for transportation in a postcoronavirus world. // Deloitte. Insight. URL: <https://www2.deloitte.com/us/en/insights/economy/covid-19/future-of-mobility-after-covid-19-transportation-scenarios.html> (дата звернення: 12.03.2021).

Попова О. М., Антонова Л. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ТЕНДЕНЦІЇ МІЖНАРОДНОГО МІГРУВАННЯ РОБОЧОЇ СИЛИ. ЇЇ ВПЛИВ НА УКРАЇНУ ТА РОЗВИТОК НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ

Міжнародна міграція, починаючи з 1993 року є актуальною темою для українського суспільства. Так як у 1992 році Україна здобула незалежність, то з'явився певний економічний занепад, закриття великих підприємств, масове звільнення працівників. Помітно почала зростати еміграція робочої сили до інших країн, які на той час могли надати сприятливі умови для праці. Вже понад 25 років Україна на ринку є експортером робочої сили.

Міжнародне мігрування – це процес зміни місця роботи та проживання більш, ніж на 1 рік на підставі різних причин. Наприклад, несприятливий стан економіки країни, особисті причини, катаклізми, незадовільний екологічний стан країни, корумпована влада. Значний вплив на міграцію має розподіл робочої сили, так як на деяких територіях є надлишок робочої сили, а саме в Західній Європі та США. Або дефіцит робочої сили у таких країнах, як Литва та Чехія [1].

Особисті причини є основним поштовхом для зміни місця проживання та роботи, оскільки громадяни не бачать перспектив на ринку праці у своїй країні, як наслідок – мають незадовільне економічне положення родини. На підтвердження даного переконання може слугувати порівняння професій ІТ-сфери в Україні та Німеччині. Проаналізувавши даний сегмент професій, можна побачити, що середня заробітна плата є від 700\$ до 1200\$ (данні на 2019 р.). У Німеччині кожен спеціаліст з програмування, який володіє високою кваліфікацією, має кращі перспективи, можливості аніж в Україні. За статистичними даними у період 2016–2019 рр. емігрувало близько 50000 програмістів з України. З цього випливає, що у нашому досить глобалізованому світі саме причини особистого розвитку та нових можливостей є одними із найвпливовіших у XXI столітті.

Загальновідомо, що для заміщення поколінь коефіцієнт народжуваності повинен становити 2,1 дитини на одну жінку, проте в Німеччині цей показник на

2015 р. становив 1,4. Прикладом може бути США та Канада, тому що більша частина амбітних людей намагається мігрувати до Канади та США для покращення та змінення свого життя. На жаль, але вже зараз ми можемо побачити, що США втратила історію корінного населення, традиції, культуру [2].

Тенденції мігрування міжнародного ринку з кожним роком набувають обертів через глобалізацію та інтернаціоналізацію суспільного життя. Значний економічний вплив має «правильний» розвиток робочої сили країн. У процесі міграції існує дві групи країн: країна, яка експортує робочу силу та країна, яка приймає робочу силу. Удосконалення процесу в обох групах країн відбувається тільки тоді, коли через механізм міжнародної трудової міграції виконує взаємодоповнення дефіцитів факторів виготовлення. Наприклад, більш розвинуті країни отримують активну робочу силу, яка сприяє розвитку економіки. Країни, що є менш розвиненими, отримують валюту через грошові перекази, що є важливим для покращення стану економіки. Таким чином, ці країни стають взаємозалежними і тоді міграція стає необхідним ресурсом, який забезпечує економічний розвиток як приймаючих країн, так і країн походження. Прикладом може слугувати валютні перекази, оскільки завдяки цьому вони починають спеціалізуватись на трудових послугах та експорті. Стосовно України це також вагомий внесок, оскільки у 2014 році, за даними НБУ, заробітчани України переказали 2,5 млрд дол., що становить 4,9% ВВП [4].

В якості висновку можна виділити наступне, що міграція – це процес досить неоднозначний та є одним із важливих чинників розвитку всесвітньої економіки, оскільки надає нові робочі можливості для людей з менш розвинутих країн. Вплив міграції на Україну є частково негативним, через те що перспективна молодь залишає країну.

Також мігрування між країнами надає нові знання у пізнанні різних країн, культур та націй. Проте так само можна виділити і негативні фактори, які виникли через міграцію, а саме: перевищення в країні іммігрантів ніж громадян країни, саме через це виникає заміщення робочої сили та руйнування культури та традицій країни. Необхідно створювати певні закони для збалансування еміграції та імміграції в країнах світу. На сьогоднішній день це питання є актуальним для багатьох країн світу.

Список використаних джерел:

1. Вишнякова В.А. Проблеми трудової міграції в сфері зайнятості кризового стану // Соц. політика і соціологія. – 2010. – № 10.- С. 109-114.
2. Добиндо М.Н. Оптимальна зайнятість, гідний рівень життя населення – стратегічна мета трансформації економіки // Праця і соц. відносини. – 2008. – № 2. – С. 35-42
3. Низова Л., Шалішкіна А. Центр зайнятості населення в системі соціального партнерства // Людина і праця. – 2012. – № 9. – С. 21-23.
4. Степаненко Н.А. Діяльність центрів зайнятості з працевлаштування молоді: оцінка ефективності // Соц. політика і соціологія. – 2010 року. – № 8. – С. 86-96